



**Національний  
університет  
біоресурсів і  
природокористування  
України**

**Факультет  
ветеринарної  
медицини**

**НДІ Здоров'я тварин**



**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»  
Матеріали Міжнародної наукової конференції**



**22-24 вересня 2022 р.  
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.09:616-071:616.5

## ДЕРМАТОМІКОЗИ ТВАРИН

Якубовська А.А., студентка 4 курс,

*Науковий керівник - Палюх Т.А., канд. вет. наук, доцент*

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,  
м. Київ*

Дерматофітія – грибкове захворювання, що вражає поверхневі шари шкіри, шерсті (волосся), кігті. Деякі збудники дерматофітозів м'ясоїдних тварин є основними збудниками дерматофітозів людини.

На дерматомікози хворіють майже всі свійські тварини. Частіше ці захворювання зустрічаються у собак та котів різного віку й порід.

Джерелом захворювання є збудники дерматофітозів, які поділяють на 3 епідемічні групи:

а) геофільні дерматофіти, знаходяться в ґрунті – *Microsporum gypseum*, *T. ajelloi*, зараження якими тварин і людини виникає після контакту зі землею;

б) зоофільні – збудники лишая тварин, джерелом зараження є людина – *M. canis*, *T. mentagrophytes*, *T. verrucosum*, *M. gallinae*, *T. equinum*;

в) антропофільні – збудники, що передаються від людини до людини - *Epidermophyton floccosum*, *Microsporum audouinii*, *Trichophyton mentagrophytes* var. *interdigitale*, *T. rubrum*, *T. schoenleinii*, *T. violaceum*.

Шляхи зараження дерматофітією:

- Хворі тварини, люди.
- Зі зовнішнього середовища, інфікованого грибок.
- Предмети догляду, контактні предмети.

Частіше хворіють тварини у віці до 6 місяців, що можна пояснити відсутністю активного чи пасивного імунітету. Причиною підвищеної чутливості молодняка

порівняно з дорослими тваринами, вважається зниження вмісту волосі (шерсті) ундецилової кислоти, що володіє фунгістатичними властивостями.

Клінічні прояви дерматофітії дуже різноманітні і можуть виявлятися як класичними безволосими вогнищами округлої форми з ознаками запалення шкіри або без них, так і у вигляді дрібновогнищевих безволосих ділянок із струпом, лусочками та папулами по всьому тілу тварини. Ураження можуть розташовуватися на будь-якій ділянці тіла, але частіше уражаються мордочка, вухні раковини та лапи.

Оскільки прояви дерматофітії можуть бути дуже різноманітні, то і для встановлення остаточного діагнозу використовуються ряд методів лабораторної діагностики крім клінічного огляду.

Методи діагностики грибкової інфекції:

– світіння покривів шкіри лампою Вуда – наявність жовтувато-зеленого світіння (тільки 50 % культури *M.canis* «світиться»);

– мікроскопічне дослідження видаленого волосся, поміщеного в 10 % розчин луку чи мінерального масла – наявність артроспор;

– культивування грибів;

– метод Мак-Кензі – стерильною щіткою або ж лезом скальпеля зчісують, зіскрібують матеріал зі шерстяного покриву і тоді висівають на спеціальне селективне середовище для виявлення дерматофітів, десктрозний агар Сабуро, сусло-агар, Dermatophyte Test Medium (DTM) марки Derma-Kit (Agrolabo Milano);

– біопсія зі спеціальним фарбуванням.

Дерматомікози вимагають довготривалого лікування. Тому дуже важливо якомога швидше виявити збудника та розпочати лікування. Обов'язково потрібно ізолювати хвору тварину та провести дезінфекцію приміщення і предметів, з якими контактувала інфікована.

Однак не треба боятися грибкових інфекцій, у повсякденному житті люди та домашні тварини зустрічаються з великою кількістю мікроорганізмів, здатних викликати захворювання, проте цього не трапляється. Турбота про здоров'я тварин з раннього віку в майбутньому дозволить організму взаємодіяти з небезпечними інфекціями без негативних наслідків для організму.